

SUPREMAE SACRAE CONGREGATIONIS SANCTI OFFICII

AD OMNES PATRIARCHAS, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS
ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS
« ETIAM RITUS ORIENTALIS »

INSTRUCTIO

DE MODO PROCEDENDI IN CAUSIS SOLLICITATIONIS

It appears that there are some pages missing. The pages missing are blank pages and I didn't xerox them.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MCMLXII

INSTRUCTIO

De modo procedendi in causis de crimine sollicitationis

SERVANDA DILIGENTER IN ARCHIVO SECRETO CURIAE PRO NORMA INTERNA
NON PUBLICANDA NEC ULLIS COMMENTARIIS AUGENDA

PRAELIMINARIA

1. Crimen sollicitationis habetur cum sacerdos aliquem poenitentem, quaecumque persona illa sit, vel in actu sacramentalis confessionis: vel ante aut immediate post confessionem: vel occasione aut praetextu confessionis; vel etiam extra occasionem confessionis in confessionali sive in alio loco ad confessiones audiendas destinato aut electo cum simulatione audiendi ibidem confessionem, ad inhonesta et turpia sollicitare vel provocare sive verbis sive signis sive nutibus sive tactu sive per scripturam aut tunc aut post legendam tentaverit aut cum eo illicitos et inhonestos sermones vel tractatus temerario ausu habuerit (Const. *Sacramentum Poenitentiae*, § 1).

2. De infando hoc crimine cognoscere in prima instantia spectat ad *locorum Ordinarios* in quorum territorio Reus residentiam habet (V. infra nn. 30 et 31), idque nedum iure proprio sed etiam ex speciali Sedis Apostolicae delegatione; *eisque omnino praecipitur, graviter onerata eorum conscientia, ut posthac causas huiusmodi coram proprio tribunali quamprimum introducendas, discutiendas et terminandas curent.* Ex peculiaribus tamen gravibusque rationibus possunt hae quoque causae, ad normam Can. 247, § 2, directe ad S. Congregationem S. Officii deferri vel ab ipsamet S. Congregatione ad se advocari. Quin et ipsis Reis conventis

TITULUS QUARTUS

DE COMMUNICATIONIBUS OFFICIALIBUS

66. Quivis Ordinarius statim ac aliquam de sollicitationis crimine denuntiationem acceperit, id S. Officio significare nunquam omittat. Et si forte agatur de sacerdote sive saeculari sive religioso in alieno territorio residentiam habente transmittat insimul (ut iam supra n. 31 dictum est) ad Ordinarium loci, ubi denuntiatus actu commoratur vel, eo non cognito, ad S. Officium authenticum ipsius denuntiationis exemplum cum diligentis, quo meliori modo peragi potuerint, atque opportunis informationibus et declarationibus.

*documentis
sunt*

67. Quivis Ordinarius qui adversus aliquem sacerdotem sollicitantem rite processerit, Sacram Congregationem Sancti Officii et, si de religioso res sit, Superiorem quoque eius Generalem de causae exitu certiozem facere ne omittat.

68. Si quis sacerdos de sollicitationis crimine damnatus vel etiam tantum admonitus in aliud territorium suam residentiam transferat, Ordinarius a quo moneat quamprimum Ordinarium ad quem de illius praecedentibus et statu iuridico.

69. Si quis sacerdos in causa sollicitationis suspensus ab audiendis sacramentalibus confessionibus haud vero a sacra praedicatione in alienum territorium ad praedicandum forte se conferat, commoneat a proprio ipsius Praelato, sive saeculari sive religioso, huius territorii Ordinarius, eum non posse ad sacramentales confessiones excipiendas adhiberi.

70. Hae omnes officiales communicationes *sub secreto Sancti Officii* semper faciendae erunt: cumque ad commune Ecclesiae bonum maxime intersint, *praeceptum eas faciendi obligat sub gravi.*

TITULUS QUINTUS

DE CRIMINE PESSIMO

71. Nomine criminis pessimi heic intelligitur quodcumque obscœnum factum externum, graviter peccaminosum, quomodocumque a clerico patratum vel attentatum cum persona proprii sexus.

72. Quae de crimine sollicitationis hucusque statuta sunt, valeant quoque, mutatis tantum pro rei natura necessario mutandis, pro crimine pessimo, si quis forte clericus penes loci Ordinarium de eo (quod Deus avertat) accusari contingat, excepta obligatione denunciationis *ex lege Ecclesiae positiva*, nisi forte ipsum fuerit cum crimine etiam sollicitationis in confessione sacramentali coniunctum. In poenis vero contra huiusmodi delinquentes decernendis, praeter ea quae supra dicta inveniuntur, habeatur insuper prae oculis Canon 2359, § 2.

73. Crimini pessimo, pro effectibus poenalibus, aequiparatur quodvis obscœnum factum externum, graviter peccaminosum, quomodocumque a clerico patratum vel attentatum cum impuberibus cuiusque sexus vel cum brutis animantibus (*bestialitas*).

74. Contra clericos reos horum criminum, si sint religiosi exempti, et nisi simul concurrat crimen sollicitationis, procedere possunt, iuxta ss. Canones et proprias Constitutiones, sive administrativo sive iudiciali modo, etiam Superiores Regulares; qui tamen datam sententiam semper, et decisionem administrativam in casibus gravioribus, cum Suprema S. Officii Congregatione communicare debent. Superiores vero religiosi non exempti procedere tantum possunt modo administrativo. In casu expulsionis rei a religione, expulsio effectu carebit donec adprobata fuerit a S. Officio.